

Full diocesà

30 d'octubre del 2016

p4 –Pelegrinatge sacerdotal a València

p5 –Caminada solidària per al projecte "Fratello"

Recollir els pelegrins (acollir el foraster)

En l'antiguitat oferir acolliment als pelegrins era un assumpte de vida i mort, ja que els camins eren complicats i perillosos. Dins la tradició cristiana sobresurt la Regla de Sant Benet, que exhorta els monjos a l'hospitalitat amb aquesta afirmació dient: «A tots els hostes que es presentin al monestir se'ls ha d'acollir com a Crist, perquè ell ho dirà un dia: "Era pelegrí, i em vau acollir."»

Tots som pelegrins en la història, naixem i pelegrinem vers un destí misteriós. I, mentre fem camí, tots necessitem ser acollits, ja que ens fa por la intempèrie, viure desallotjats, sense sotre o ser caminants sense llar i sense escalf humà i familiar. La realitat ens mostra avui

un gran nombre de «desnonats» per motius diversos.

Per això avui, a més de l'hospitalitat que hem de tenir als pelegrins, aquesta quarta obra de misericòrdia s'ha anat ampliant en l'acolliment dels forasters (cf. Mt 25, 35).

Per a un cristià, no hi ha ningú que sigui estranger a la casa comuna de la humanitat, cada vegada més globalitzada. Fa temps que sofrim esgarrifances en veure les imatges de les pasteres arribant a les nostres costes o l'escena, encara més tràgica, recollint cadàvers a qualsevol platja. És el drama dels immigrants que surten dels seus països fugint de la guerra, de la violència i la indignitat. El nostre cor no hi pot restar indiferent.

«El Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut»

Diumenge XXXI de durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de la Saviesa

Senyor, el món tot sencer davant vostre és com un gra que tot just inclina la balança, com un esquitx de rosada que cau a terra al matí. Justament perquè ho podeu tot us apiadeu de tothom i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se. És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho. Com persistiria res si vós no ho volguéssiu? Què continuaria existint si no rebés la vostra invitació? I vós, Senyor que estimeu la vida, tot ho planyeu, sabent que tot és vostre, ja que el vostre alè immortal és present en tots. Per això repreneu una mica els qui es desencaminen i, servint-vos d'allò mateix amb què han pecat, els amonesteu i els recordeu les seves culpes, perquè s'allunyin del mal i creguin en vós, Senyor.

(11,23-12,2)

Salm responsorial

Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.

(Salm 144)

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

Germans, sempre preguem per vosaltres, demanant que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana i amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira. Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor. Pel que fa a l'adveniment de Jesucrist, el nostre Senyor, i a la nostra reunió amb ell, us preguem, germans, que no perdeu el seny ni us alarmeu, encara que una suposada revelació de l'Esperit o una dita o carta que passés com si fos nostra anunciessin que el dia del Senyor és imminent.

(1,11-2,2)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús anà de pas a Jericó. Un home que es deia Zaqueu, cap de cobradors d'impostos i ric, intentava de veure qui era Jesús, però la gentada li privava la vista perquè era petit d'estatura. Llavors, per poder-lo veure, corregué endavant i s'enfilà en un arbre al lloc on Jesús havia de

passar. Quan Jesús arribà en aquell indret alçà els ulls i li digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva.» Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content. Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador. Però Zaqueu es posà dret i digué al Senyor: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns, i a tots els qui he defraudat els restitueixo quatre vegades més.» Jesús li digué: «Avui s'ha salvat aquesta casa, ja que aquest home també és un fill d'Abraham. És que el Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut.»

(19,1-10)

«Vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho. Com persistiria res si vós no ho volguéssiu?»

Vers el judici

Josep Molist i Rifà, prev.

La meditació sobre la providència divina que llegim en aquest fragment del llibre de la Saviesa pren sentit en el context del moment litúrgic: el món està ordenat per la gravitació universal de l'amor misericordiós de Déu. També l'elecció de la segona lectura té relació amb la perspectiva finalista que prenen els textos bíblics de la missa en aquests darrers diumenges de l'any litúrgic: sant Pau adverteix als cristians de la comunitat de Tessalònica que no es deixin impressionar pels il·luminats que, amb imaginaris apocalíptics, distorsionen el sentit de la història, creant expectatives alarmistes que identifiquen el dia de la vinguda del Senyor amb la fi del món.

La lectura contínua de l'evangeli ens porta a Jericó, una ciutat en aquell moment comercialment pròspera, amb barris luxosos on vivia gent benestant. Zaqueu era un d'aquests homes rics, conegut per ser el cap d'una concessió del sistema romà de recaptació d'impostos. Un homenet petit —potser amb cor d'infant—, mogut per la curiositat s'enfila dalt d'un sicòmor. El missatge és clar: els rics també es poden convertir. Els publicans eren considerats pecadors públics, talment com les prostitutes. Zaqueu havia substituït el seu nom, que en hebreu significa «pur». Acollint Jesús a casa, s'allibera de l'afany de posseir. Fins i tot va més enllà del que exigia la llei jueva sobre la restitució de béns. Enmig del relat hi trobem una divertida nota de l'autor quan descriu els murmuradors, els xafarders maliciosos de sempre, una tipologia recurrent en els grups humans. Entre línies copsem que, els d'aquesta mena, no han entès el missatge de l'evangeli.

La imatge

Jesús es fixà en Zaqueu i es convidà a casa seva. Aquell home se sentí acollit pel mestre. El rebé amb alegria i féu un canvi tan radical que arribà fins a la cartera.

Quantes conductes antisocials tenen l'arrel en mancances afectives! I, com Zaqueu, posem-nos a tret de Jesús. Deixem-lo entrar a casa. Ell ve a salvar-nos i a desfer-nos del pes feixuc dels nostres egoïsmes.

Foto: La conversa amb Zaqueu (1625-44).
Bernardo Strozzi

Agenda

Lit. hores: Setmana III

31 dilluns

—Sant Quintí, màrtir (*287)
Filipencs 2,1-4 / Salm 130 /
Lluc 14,12-14

1 dimarts

—Tots Sants
Apocalipsi 7,2-4.9-14 / Salm 23 / 1
Joan 3,1-3 / Mateu 5, 1-12a

2 dimecres

—Sant Victorí, bisbe (s.III)
—Sant Tobies, màrtir (s.VI)
Job 19,1.23-27a / Salm 24 / Fili-
pencs 3,20-21 / Joan 14,1-6

3 dijous

—Sant Martí de Porres, (1579-1639)
—Sant Ermengol, bisbe (*1035)
—Sant Pere Almató, màrtir (1830-1861)
—Santa Silvia, laica (s.VI)
Filipencs 3,3-8a / Salm 104 /
Lluc 15,1-10

4 divendres

—Sant Carles Borromeo, bisbe
(1538-1584)
—Sant Eimeric, laic (1007-1031)
Filipencs 3,17-4,1 / Salm 121 /
Lluc 16,1-8

5 dissabte

—Sant Zacaries i santa Elisabet (s.I)
Filipencs 4,10-19 / Salm 111 /
Lluc 16,9-15

6 diumenge XXXII de durant l'any / Cicle C

—Sant Sever, bisbe i màrtir (s.VII)
—Sant Lleonard, monjo (*559)
2 Macabeus 7,1-2.9-14 / Salm 16 / 2
Tessalonicencs 2,16-3,5 / Lluc 20,27-38

Pelegrinatge sacerdotal a València i Gandia

Del dia 17 al 20 d'octubre, el Sr. Bisbe, Mons. Xavier Novell, juntament amb el bisbe emèrit, Mons. Jaume Traserra, i un petit grup de capellans van pelegrinar a València i Gandia.

El primer dia van fer una aturada a Tortosa i van aprofitar per visitar la catedral i el Palau episcopal, celebrant l'eucaristia a la catedral. Tot seguit, després de dinar, es dirigiren a València on van hostatjar-se.

El dimarts visitaren la catedral de València i la capella del Sant Calze on celebraren l'eucaristia, acompanyats per Mons. Arturo Ros, bisbe auxiliar de València. També visitaren l'església de Sant Nicolàs i la Ciutat de les Arts.

Dimecres, acompanyats també per Mons. Arturo, visitaren la Basílica de la Mare de Déu dels Desemparats celebrant-hi la missa. Havent dinat es dirigiren a Gandia on visitaren l'església parroquial de Sant Nicolau del Grau, situada al port, d'una arquitectura molt original i ben interessant.

El dijous vam visitar la Col·legiata de Santa Maria i el Palau del Sant Duc de Gandia, sant Francesc de Borja, amb un guia que va fer una explicació molt completa i detallada de tots els espais. Van celebrar l'eucaristia a la Capella de Sant Duc.

Van estar molt ben acollits per una comunitat religiosa de Gandia i, per la tarda, van emprendre el viatge de retorn.

Tot el grup de preveres va fer una valoració molt positiva de l'experiència viscuda al llarg d'aquests dies a València i a Gandia.

El Vídeo del Papa

El Vídeo del Papa és una iniciativa global desenvolupada per la Xarxa Mundial d'Oració del Papa (Apostolat de l'Oració) per col·laborar en la difusió de les intencions mensuals del Sant Pare sobre els desafiaments de la humanitat.

Cada mes el papa Francesc dedica aquest vídeo a diferents temes. Els temes tractats fins ara són: el diàleg interreligiós; el respecte a la creació; els nens i les famílies en dificultat; els petits agrucultors; les dones en la societat; la solidaritat en les ciutats; el respecte als pobles indígenes; l'esport per la cultura del trobament; per a una societat més humana; per als periodistes.

Si voleu veure algun d'aquests petits vídeos de menys de dos minuts podeu anar a www.thepope-video.org o bé a la nostra web, a l'apartat «Més notícies», etiqueta «Sant Pare».

Caminada solidària a Solsona per al projecte «Fratello»

Parròquia de Solsona i Càritas parroquial

El diumenge dia 16 d'octubre la parròquia de Solsona i Càritas parroquial de Solsona van organitzar una caminada per les tres partides de Solsona (Sant Pere Màrtir, Sant Bernat i Sant Honorat) a favor del projecte «Fratello».

El bon temps i la bona companyia van fer que la caminada fos un moment per a gaudir, per a descobrir les partides i els sants. La gent de les partides els van rebre amb molta il·lusió i amb els braços oberts; els van oferir coca, galetes, begudes per a agafar forces i tornar a caminar. Van acabar la caminada celebrant la missa a la partida de Sant Honorat.

L'objectiu de la caminada era que la gent conegués «Fratello», que ajudessin en aquesta causa solidària per a poder portar «els més petits», els més febles, els més vulnerables a fer aquest pelegrinatge, que tant de bo sigui un nou inici en les seves vides amb un nou company de viatge, Jesús de Natzaret.

Cal donar les gràcies als priors i prioros i a la comunitat de cada partida per l'acolliment, als voluntaris per fer possible l'organització d'aquesta cursa i a tots els participants per haver gaudit amb ells d'aquest dia.

Cadena de pregària per les Vocacions

Cada any, durant el mes de novembre, les diòcesis amb seu a Catalunya organitzen una cadena de pregària per les vocacions.

Cada bisbat es compromet a pregar durant tres dies sencers, és a dir, les 24 hores del dia. Al nostre bisbat de Solsona, els dies de novembre assignats són: divendres dia 4, dilluns dia 14 i dijous dia 24.

Des de la delegació de vocacions organitzem una graella, en la qual les parròquies, les comunitat religioses i qualsevol fidel que pel seu propi compte puguin comprometre's a pregar durant 30 minuts (o més) durant algun dels tres dies (4, 14 i/o 24) poden apuntar-s'hi. Tothom que hi estigui interessant pot contactar al correu electrònic vocacions@hotmail.com o marcmaja@yahoo.es (Mn. Marc). Qualsevol altra pregària, que no se'ns faci saber, serà, també, una gran bé per a les vocacions.

► Preguem
per les
vocacions!

«Reclamem que es doni la importància merescuda al treball digne per a tothom»

Nota de l'Episcopat de Catalunya en el dia pel Treball Decent

En el dia de la Jornada Mundial pel Treball Decent, 7 d'octubre, impulsada per l'Organització Internacional del Treball (OIT), els bisbes de Catalunya, donant suport a les delegacions diocesanes de pastoral obrera i altres entitats cristianes, volem recordar el compromís que tota la comunitat cristiana ha de tenir perquè tothom pugui aconseguir un treball decent en condicions de llibertat, equitat, seguretat i dignitat humana.

La situació actual

Darrere l'argument de la recuperació econòmica i de la disminució de l'atur, a Catalunya continua havent-hi més de 650.000 persones aturades (més de 4.700.000 persones en el conjunt de l'Estat espanyol, segons dades del començament del 2016). En els darrers anys s'han aplicat algunes mesures a favor d'aquesta recuperació que han capgirat les condicions de treball de moltes persones treballadores pel que fa a la temporalitat, el tipus de jornada i el seu nivell salarial. Avui l'ocupació ja no garanteix sortir de la pobresa, com ho demostra el fet que el nombre de «treballadors pobres» vagi creixent de manera progressiva, ja que la taxa de risc de pobresa en el treball a Catalunya ja es troba a l'11,7% de les persones treballadores. Cada vegada trobem més persones excloses del mercat de treball, d'altres amb unes condicions laborals indignes, moltes treballant en l'economia submergida i molts joves que continuen patint una falta de perspectives laborals que els angoixen.

La necessitat d'un treball decent per a la persona i per a la societat

En la nostra societat, el treball té un paper fonamental i decisiu en la vida personal, familiar i social de la ciutadania. Quan el treball i les seves condicions es veuen profundament deteriorats, tota la vida personal, familiar i social es veu afectada negativament. El treball és un bé i un dret fonamental de tota persona, vinculat a la dignitat humana. Es tracta d'una activitat amb la qual les persones desenvolupem la nostra creativitat i les nostres capacitats, majoritàriament adquirides amb esforç; així mateix ens relacionem amb els altres, ens sentim útils i compromesos amb la nostra societat, i potenciem la nostra autoestima, tot contribuint al bé comú. Alhora, el fet de treballar suposa un reconeixement social que

ens dignifica com a persones i membres de la societat i que actua com la principal via d'integració social. Per als cristians i tots els qui compartim la fe en Déu creador, el treball és un dret i un deure i constitueix una veritable col·laboració en el creixement i perfeccionament del món creat (Joan Pau II, *Laborem exercens*, 16).

L'Església pel treball decent

El Concili Vaticà II afirma que «el treball és un dret fonamental i un bé per a la persona humana» (*Gaudium et Spes*, 26). Diferents entitats i associacions d'Església fa temps que dediquen part dels seus esforços a la conscienciació sobre la situació laboral i el deteriorament en les condicions de treball. Per aquest motiu, manifestem la necessitat de posar com a objectiu de les nostres institucions i organitzacions la necessitat d'un treball decent per a tothom, promovent una economia que generi oportunitats, iniciativa empresarial, desenvolupament, llocs de treball i formes de vida més sostenibles per a tothom.

Benet XVI afirma «Què significa la paraula "decència" aplicada al treball? Significa un treball que, en qualsevol societat, sigui expressió de la dignitat essencial de tot home o dona: un treball lliurement elegit, que associï efectivament els treballadors, homes i dones, al desenvolupament de la seva comunitat; un treball que, d'aquesta manera, faci que

els treballadors siguin respectats, evitant tota discriminació; un treball que permeti satisfer les necessitats de les famílies i escolaritzar els fills sense que es vegin obligats a treballar; un treball que consenti als treballadors d'organitzar-se lliurement i fer sentir la seva veu; un treball que deixi espai per a retrobar-se adequadament amb les pròpies arrels en l'àmbit personal, familiar i espiritual; un treball que assegurí una condició digna als treballadors que arriben a la jubilació» (*Caritas in veritate*, 63).

Demanem als governants que exercixin la seva responsabilitat de defensar els drets humans i socials més bàsics com el treball, l'habitatge, la sanitat, l'ensenyament, i de controlar el desenvolupament de l'economia perquè sigui un instrument al servei de les persones i no a l'inrevés. El camí cap al treball decent hauria de ser una prioritat en les polítiques i en els objectius dels agents socials i empresarials. Com a seguidors de Jesús volem col·laborar a fer prendre consciència que l'economia no pot ser mai un absolut i que ha d'estar sempre al servei

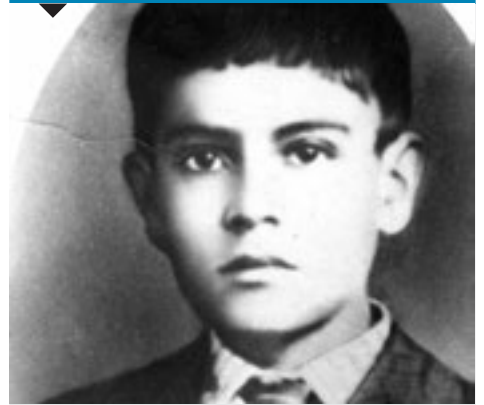
de les persones. La rendibilitat econòmica i, per tant, el preu que tingui en el mercat no pot ser mai ni l'únic ni el darrer criteri de valoració del treball. Reclamem que es doni la importància merescuda al treball digne per a tothom i als drets de les persones més empobrides. Si el sistema econòmic actual obliga a retallar els drets humans individuals i col·lectius, és que aquest sistema va en contra seu. Com diu el papa Francesc: «Així com el manament de "no matar" posa un límit clar per a assegurar el valor de la vida humana, avui hem de dir "no" a una economia de l'exclusió i la desigualtat. Aquesta economia mata» (*Evangeli gaudium*, 53).

Les generacions futures i la nostra casa comuna, que és tot el planeta, ens urgeixen a no ser passius ni insensibles davant les qüestions que ens afecten a tots, entre les quals hi ha el dret al treball, i a un treball decent. Com posa en relleu el papa Francesc: «El treball és una necessitat, sorgeix del sentit de la vida en aquesta terra, camí de maduració, de desenvolupament humà i de realització personal» (*Laudato si'*, 128).

Sants recentment canonitzats

Redacció

A més de sant Manuel González, de qui donàvem àmplia informació fa dues setmanes, el papa Francesc va canonitzar a Roma el 16 d'octubre altres beats:

José Gabriel del Rosario Brochero, sacerdot argentí (1840-1914).

Promotor espiritual i humà de les zones on fou pastor, serà declarat el patró del clergat argentí.

José Sánchez del Río (en la foto), jove mexicà (1913-28). Un jove crister que fou martiritzat i morí dient: «Visca Crist Rei i al cel ens veurem!»

Salomon Leclercq, dels germans de les Escoles Cristianes (1745-1792). Màrtir de la Revolució Francesa.

Lodovico Pavoni, sacerdot italià (1784-1849), fundador de la Congregació dels Fills de Maria Immaculada.

Alfonso María Fusco, sacerdot italià (1839-1910), fundador de la Congregació de les Germanes de Sant Joan Baptista.

Isabel de la Trinitat, carmelita i mística francesa (1880-1906).

Sobre la comunió eucarística

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest pont de Tots Sants, moltes persones, que habitualment no assisteixen a l'eucaristia, participaran a les celebracions i, no pocs, s'acostaran a combregar sense saber com ho han de fer i sense pensar si estan en condicions per fer-ho. Això em porta a la memòria una situació que em va fer pensar que algun dia havia de recordar-vos com cal combregar, quina és la doctrina catòlica sobre el pecat de sacrilegi i quines són les condicions per a combregar.

Aquest estiu, en una celebració de l'eucaristia molt concorreguda, vaig donar la comunió a una persona que, enlloc de combregar davant meu, va marxar amb l'eucaristia a la mà. Vaig aturar-me per a observar si realment aquella persona acabava combregant o no de retorn cap al banc. Tinc la impressió que no ho va fer però no vaig poder ni impedir-ho, ni parlar a posteriori amb aquesta persona.

Tots sabeu que és possible combregar rebent el pa eucarístic a la boca o a la mà. És evident que la comunió a la boca evita més fàcilment el cas que us he referit. Convé que aquells que combregueu a la mà ho feu davant del sacerdot o el ministre que us dóna l'eucaristia. Consumir l'eucaristia és un acte sagrat, que cal fer amb devoció i pausa. Contribuïm poc a fer-ho així, els ministres que sembla que tinguem pressa en la distribució de la comunió.

Tots hem sentit a parlar de sacrilegis contra l'eucaristia: "obres d'art" injurioses contra la fe fetes amb formes consagrades, robatoris de la reserva present als sagraris, compra-venda d'hòsties consagrades per a rituals satànics. No podem pensar que això no passa a casa nostra. Convé, doncs, saber que "el sacrilegi és un pecat greu, sobretot quan es comet contra l'Eucaristia" (CEC. núm. 2120).

Potser alguns ja heu oblidat les condicions necessàries per a poder combregar: consciència del que es fa, dejuni d'almenys una hora i trobar-se en gràcia de Déu. Tots sabeu que no pot combregar l'infant que encara no sap distingir entre el pa i l'eucaristia. Malauradament, avui hi ha moltes persones que no només no saben fer aquesta distinció sinó que simplement no creuen en la presència real de Crist en l'eucaristia. Aquests s'han d'abstenir de la comunió mentre una adequada reiniciació cristiana no els permeti una fe senzilla i sincera en l'eucaristia.

Els diferents canvis de l'exigència del dejuni eucarístic i el silenci mantingut en el temps sobre aquesta condició per a combregar fa que moltes persones considerin que això ja ha estat abolit. Recordeu que en general no es pot combregar si no ens hem abstingut de menjar i beure – llevat de l'aigua – una hora abans de la comunió.

La tercera condició és la més important, perquè és on fallem més: no podem combregar si no estem en gràcia de Déu. La crisi de vida cristiana que patim des de fa anys, ha portat a la pèrdua del sentit del pecat, a la confusió entre pecat greu i pecat lleu i a l'abandó del sagrament del perdó. Enmig d'aquest panorama, molts fidels s'han acostumat a combregar sense valorar si es troben en estat de gràcia. Això, és especialment greu en aquelles persones que provenen de famílies cristianes, que quan anaven a missa combregaven, que menen una vida pagana i pecaminosa i quan ocasionalment participen en una eucaristia – una festa, unes exèquies, etc... – s'apropen a combregar sense el mínim examen de consciència.

Per a aprofundir en aquests tres punts trobareu a la pàgina web tres informacions que us recomano de llegir.

